

Προτού με κουκουπίδια
σε δρόφουν ντροπισμαμένη,
χωρμιού, και σκουπίδια
δέν θάβρης σε τερνίη.

Δέν σε καλεί πηλός
και δυσωδία βόθρων,
κι' ανάγκη παντελώς
δέν έχομεν σαφάρθρον.

* Εκκαθάρισε νέα προβάλλει
μέ μια σκοοπα' στο χέρι μεγάλη,
δμως όλοι της λένε κουμπίζια,
και της θίνουν για' μόνο φαγι
μερικά τελευταία σκουπίδια,
πούχαν μινεί' σ' της πάστρας τη γή.

Μονόλογος άνδρος διωκομένου, του Παναγρωτοπούλου του καύμένου.

Π.—

Τό ράσο' χήμηξε και με διώκει,
πού λές πώς τουφαγα τό προκοκά.
Μαζί' μου τάβαλαν δέν τους άρέσω,
κι' από τάζωμα θέλουν νά πέσω.

Τόν της Παιδείας, όπου σφριφέ,
παπαθολόγι τόν κυνηφέ.
Και τούτοι μέσα' σ' την τρικυμία
λέν πως δέν έχω πίστι καμμία,
μά' σ' της Παιδείας όρμιον τόν μύστη
και νά μ' άλλάζουν ζητούν την πίστι.

* Από κανένα δέν βρίσκο χέρι...
τι δέν μου φάλλουσε και μέσα σ' όλα
πως για νά κάνω τό παλληκάρι
έκτύπησ' άλλοτε με μια πιστόλα
τόν 'Αη-Γεώργη τόν καθβαλάρη.

Μέσα σε τέτοιους καιρούς νηστείας
τέτοια μου φάλλουν εις ήχον πλάγιον,
και της φρικτής μου της άπιστίας
μάρτυρα βάζουν κι' αυτόν τόν Άγιον.

* Αν δέν με παύσουν με φοβερίζουν
ου θά πάνε και' σ' τό Γουδί...
παύσετε λέγω με δόντα τρίζουν,
κι' όλο μου φάλλουν πιά βοδ' γά δλ.

* Η νέα κτίσις εξέστη πᾶσα
τά θυμωμένα σάν ειμε ράσα.
'Εγώ, που τόσο καλός εφάνηκα,
εβρήκα τώρα τόν δαβέλοδ' μου
με καλυμαύκη και φαρδωμένικα...
μπάλο καλό σας...μπάλο καλό μου.

Πηγαίνουν' σ' τον Αραγομίη με πάθος σταυρωτών
και κρᾶζουνιάρων άρον και σταύρων αυτών.

Τού Γουδία, την κρεμάλα μου δίνουν άριστέο,
με λέν' Ισκα κεριώτη χωρίς θεό κανένα,
κι' έτσι με τούτα θέλουν νά κάνουν τόν άστέο
και πῶ χωρατατζήδες νά γίνουν από μένα.

Κάλι για τή στενή άντάρρα και φωνή.

Για τή στενή και πάλι φωνή' σ' τό Βουλευτήριο
κι' έβω συλλαλητήριο,
κι' ένω πολλοί απενιάζουν για τής στενης τά κλήη
φωνή του κράτους λείε:

Μήν κάνετε, παιδιά, μεγάλη φασαρία
μήτε για τήν στενή, μήτε για τήν ευρεία,
κι' αν έκλογαίς ποθήτε με τήν στενή και πάλι,
στενά μοι πανταχόθεν, και με τής δύο χάλι.

* Συχάστε, παιδιά, κι' έχω στενοχωρία
μέ τούτη τη στενή, κι' έκάνη την ευρεία.
Κι' έμπρος εις άδειο κορβανά
φάλλωτά ζῶα μου ξανά
περνούν στενόχωρα στενά
κι' άπενταρίας στενωπούς
μ' ευρείας δλέφεις και οκοπούς.

Κολλύδων μορρασιά και κοσμοχαλασιά.

* Στό Παρλ' μέντο κολλύδα μορράζονται και πάλι
και γίνεται για' αυτά καυγάς και μανιώδης πάλη,
κι' ήλθαν καρπόσοι κι' άπ' την Κῶ
κι' όλοι γυρεύουν μερικό.

Κι' έμένα, μελάρμα, δάσε μου... μεγάλη ή καλοσύνη σου...
μνήσθητι, κίριε, κι' έμοσ' στην έλεημοσύνη σου.
Κι' ο Στέφανος τούς έλεγεν ή μοδ' ζητάτε κι' άλλα,
δμως έκεινο, πῶ πολύ δουτούν με τήν κουτάλα.

Και με διάτρον φωνή
και γόος εξυτάτους
διεμερσαντο και νῦν
ίμάτια του κράτους
πολλοί και μερικές δουλευτών
βάλλουσαι κλήρον επ' αυτών.

Νομοσχεδία, φήφισαι, δν αριθμός οδκ εστ,
πλην ο καιρός ο κρισμος της λήξεως έπίστη,
κι' ίδου φαγάδες φεύγουσε κι' άγάδες για ταμπουκι,
που κι' άλλα νομοσχεδια λύσοσιν να παριστάζου,
ός εστου και την σύμβαση ψηφίζου του Παμπουκη
και' σ' το Λυοκατρείο του τούς πᾶν να έξυλοσάζου.

Και καρπόσας ποικιλίας,
μ' άλλους λόγους άγγελίας.

Λοιπόν την Νέμπτην δέχουμε κονοόρο τής Φωκά,
έντροφημα μοναδικόν μέσ' σ' τά μοναδικά,
κονοόρο περίαλλήτων και πρώτον άπ' έκείνα,
όπου μ' άηθροισματα θά μες μαγική ή Νίνα,
κι' αν έξαρουν κι' απόλασιν αληθινήν ποθή
να σπείσεν ειστήριον να πάρης παρευθύς.